

Gülden Olsun Ölümüm

– HayrettinYazcı · 08 Mart 2010

İzim kaldı mı söyle, gezindiğim yerlerde ?
Kalmadıysa çok yazık, kapanırken son perde!

Çağlayıp akar iken, bir kavalın sesinde,
Gözümde mi yoktur, bir güzel gamzesinde ?

Yad ayaklar basmasın, kalmasın ayak izim,
Bunca varlık içinde, nasıl da kimsesizim !...

Kuru dallar taşırken, harlanan ocaklara,
Nasıl hasret kalınır, sıcacık kucaklara ?

Seslendim dağdan dağa, duymadın feryadımı,
İçin titremedi mi, unutturken adımları ?

Seni sayıklıyorken, tükenen nefesim de ;
İssiz koyakların da, kalmadı mı sesim de ?

Bir zalim fazla gelir, yetermiş tek zalimlik,
Açtın derinlerim de, kapanmaz karadelik !

Bari rahat uyusam, gelecek son uykuyla,
Yıka kirpiklerimi, getir de gülsuyuyla...

En deli özlemim de, uzak düşerken sıra,
Zalimlik yakışsa da, cimri değildin asla ...

Salınıyor bak güneş, nasıl yere inerken,
Seni gültarlasında görmüşler gezinirken.

Veda kıyametinde, giderken yana yana !
En kızılından olsun, bir gonca kopar bana .

Nasıl sarhoş olurum, yanılıp, açılırsa ;
Kıskanırım bilirsin, dörtyana saçılırsa !

Kime ne, zalim olsun, bu yalnız benim gülüm;
Sen getir de yeterki, gülden olsun ölümüm !...